Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: "

Cím: Oszi divatujdonságok

Forrás: Népszava

Byp. (Hely) | 1921. 9. 2 (Idő) | (Köt. v. füz.) | (O

Osztályozás

Tárgy 391.01

Hely

Idő "1921.

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 22-07

Székesfővárosi házinyomda 1920

Őszi divatujdonságok.

A napsütés már-már elvégezte termésérlelő hivatását és utána mintha kissé fáradt volna, bágyadt mosollyal néz szét a tájon. De az adakozó nyár áldásának hatását hiába keressük, mert bármerre nézünk, mindenfelől a nyomor keservének sirámai hallatszanak. Tavasz, nyár, mind keserves kinlódás, végnélküli megfeszitett iram volt a dolgozó embereknek, hogy a puszta életföntartáshoz a legszükségesebb ennivalót megtudják szerezni. És az ősz kapujában, az egyre sötétedőbb helyzetben, ki merne jobbat remélni? Az idő hüvösebbre fordulásával csak szaporodnak a gondok, nő a kétségbeesés, ruha kellene, cipő, minden, de miből, amikor kenyérre sem telik. A kereskedők kirakatában a lenge csipkéket, elomló selymeket beszédték, vége a nyári szezónnak és helyette finom posztózuhatagok, puha bársonyok, melegetigérő drága holmik kinálják magukat az üvegtáblák mögül. A dusan megrakott üzletek az őszi szezónra fölkészülve hirdetik hogy: „Őszi ujdonságaink megérkeztek!" Ha az ember a Belvárosban és a körutakon jár kál és elnézelődik a szemkápráztató, drág holmik fölött, önkénytelenül is eszébe ötlik, hogy ki tudja megvásárolni mindezt a sok kincset. Kik azok a boldog földi halandók, akiknek ilyesmire is van pénzük? A munkás, akinek egy rend vasárnapi ruhája összefoltozva, szakadozottan lóg le éhezéstől sovány testéről, bizonnyal nem. A tisztviselő, akinek ünneplő zsakettje kitérdesedve, fénylő pecsétekkel tarkitva, rojtosan hirdeti a jobb napok emlékeit, szintén nem vásárolhat és a többi dolgozók, a mühelyekben, irodákban, gyárakban elkeseredett küzdelmet vivó embereknek szintén hiába hirdetik az őszi ujdonságok megérkezését, mert ők még a mindennapi száraz kenyeret sem tudják már megvásárolni keresetükből. De azért mégis vannak vásárlók, a munka nélküli jövedelemből élők hada. A csalók, valutasiberek, mindenfajta spekulánsok tábora, akik cinikus mosollyal nézik a dolgozók veritékes erőlködését és a lerongyolt világ fölött gondtalanul elnézve, gyüjtik halomra a pusztulásból kicsikart vagyont. Az ő jólétben elhizott testüket födik a finom posztók, az ő asszonyaik, lányaik, turkálnak a bársonyok, selymek puhaságában. Ők aratnak le mindent anélkül, hogy vetnének és övék minden, a hatalomtól és egészségtől kezdve le a kirakatok őszi ujdonságáig. A többi emberek pedig, a dolgozók és munkanélküliek, éhségtől szédülő fejjel fölnéznek a dus kirakatokra és rongyosan bandukolnak tovább az őszi ködök sötétjének, amely mögött már vicsoritja fogát a tél fagya...